

PRÖVNINGS- NÄMNDERNA

MALMÖHUS LÄN

Fördyrade levnadskostnader under vistelse å ny tjänstgöringsort.

Klaganden, anställd vid statlig institution i Lund, erhöll den 1 februari 1954 efter ansökan fast anställning i Stockholm. Han flyttade dit i samband med tillträdet av anställningen, medan familjen stannade kvar i Lund. Ett och ett halvt år senare lämnade han den nya anställningen och tillträdde högre befattning vid institutionen i Lund.

I den år 1955 avlämnade deklARATIONEN yrkades avdrag med 9.500 kr. för av vistelsen i Stockholm under beskattningsåret föranledd ökning av levnadskostnaderna. Taxeringsnämnden vägrade avdraget helt men medgav avdrag för elva returreSOR mellan Stockholm och Lund.

I besvär hos prövningsnämnden anförde klaganden, att han på grund av bostadsbristen ej kunnat anskaffa familjebostad i Stockholm. Dessutom åberopades, att klaganden redan då han sökte tjänsten i Stockholm själv ansåg sig och jämväl ansågs ha goda utsikter att erhålla befattningen i Lund, då denna efter jämförelsevis kort tid väntades bli ledigförklarad.

Prövningsnämnden fann att klaganden under beskattningsåret innehaft stadigvarande anställning i Stockholm och jämväl

varit bosatt där samt att vid sådant förhållande — oavsett att klagandens familj på grund av åberopade omständigheter bott kvar i Lund — ifrågasatt avdrag för ökade levnadskostnader icke kunde medgivas. Besvären avslogos sålunda. Utgången, som möjligen kan verka hård, står i linje med bl. a. det bekanta Visby-fallet (R 1953/1115). Under handläggningen diskuterades jämväl innebörden av den punkt i anvisningarna till 33 § kommunal-skattelagen, som gäller, då det icke skäli- gen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där hans arbete skall utföras. Såsom framhållits i Lager- grens uppsats i Skattenytt nr 6/1951 är nämnda anvisning tillämplig endast då den skattskyldige skall anses bosatt å den för- utvarande tjänstgöringsorten, icke om han är bosatt å den nya tjänstgöringsorten. Ett belägg för riktigheten hos denna tolkning har för övrigt nyligen givits i ett utslag (den 24/11 -55) från regeringsrätten be- träffande med. d:r Birger HERNERS taxer- ing, där just den ifrågavarande anvis- ningpunkten hade åberopats av klagan- den. Frågan om bosättningen avgöres en- ligt Folkbokföringsförordningens bestäm- melser. Av dessa följer bl. a., att om den skattskyldige icke regelbundet kunnat be- söka familjen (t. ex. på grund av avstån- det), kan han icke anses bosatt å samma

ort som denna. I nu förevarande fall hade klaganden — såvitt utretts — besökt familjen i Lund en gång i månaden. Enligt praxis, som därvid följt uttalanden i förarbetena till Folkbokf. F, kräves att besök kunnat ske omkring var 14:de dag. Klaganden måste sålunda anses ha varit bosatt å den nya tjänstgöringsorten.

I sammanhanget blev även frågan om särtaxering av makarna aktuell. Detta hade inneburit en skärpning för klaganden, som då fått lägre ortsavdrag (hustrun hade ingen inkomst, varför klaganden vid taxering som gift erhöll sitt ortsavdrag odelat). En särtaxering i dylikt fall kan synas vara utan egentlig mening. Något upphävande av hushållsgemenskapen förelåg icke. Klaganden försörjde familjen nu som förut. Vistelsen i Stockholm pågick endast 1½ år, varefter familjen åter förenades i Lund. Någon möjlighet att

kompensera klaganden genom att medgiva avdrag för periodiskt understöd för vad han utbetalat till hustruns underhåll under beskattningsåret skulle enligt hittills rådande praxis icke ha uppkommit genom en särtaxering, eftersom makarna ej levde åtskilda på grund av söndring. Något yrkande att klaganden skulle taxeras som ensamstående framställdes ej heller.

I det aktuella målet hade, som antytts, hustrun ej någon anställning. Har hustrun fast anställning och behåller denna i avvaktan på att familjebostad skall kunna erhållas å mannens nya tjänstgöringsort och om hon därtill efter någon tid lämnar sin anställning och flyttar till mannen, är det möjligt att andra synpunkter kunna läggas på avdragsfrågan. Det återstår att se hur praxis kommer att ställa sig till ett dylikt fall.